

ಪರಿವರ್ತನೆ

■ ನಾಗೇಂದ್ರ ಚಕ್ರಗಿರಿ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಕಾಳ ಎಂಬ ಕಳ್ಳನಿದ್ದ. ಅವನು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ತಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೀಗಹಾಕಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗಳ ಬೀಗ ಮುರಿದು ಹಣ, ಒಡವೆಗಳನ್ನು ದೋಚುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಕಳವು ಮಾಡಿದ ಊರಿನ ಕಡೆ ಹಲವಾರು ದಿನ ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಚತುರತೆಯಿಂದ ಅವನು ಪೊಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೆ ಕಾಳನಿಗೆ ತಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿರದ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರೊಬ್ಬರು ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಆ ಮನೆಯ ಬೀಗ ಒಡೆದು ಹಣ ಹಾಗೂ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ದೋಚಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಊರಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ವಾಹನದ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ಕೈಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಪೊಲೀಸರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ. ಗಾಬರಿಯಾದ ಕಾಳ ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಓಡತೊಡಗಿದ. ಪೊಲೀಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಕಾಳ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಸಂದಿ ಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಪೊಲೀಸರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಊರಾಚೆ ಬಂದ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಆ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಾಗಿಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡಿಬಿಡ ತಡಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ಕಾಳ ಗುಡಿಸಲಿನ ಒಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ. ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕ ಏನೋ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕಾಳನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ತಡವರಿಸುತ್ತ 'ಯಾರು ನೀವು?' ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಳ 'ಹೆದರಬೇಡ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಾಳ. ತುಂಬ ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಹಸಿದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಕುಡಿಯಲು ನೀರು, ಹಾಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡ್ತೀಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಲಕ 'ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದು ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಮಾತ್ರ. ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ನಾನು ತಿಂತಾ ಇದೀನಿ. ಇವನ್ನು ನೀವು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ' ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ರೊಟ್ಟಿ, ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ನೀರು ಕೊಟ್ಟ. ಕಾಳ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಯಿಸಿ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು 'ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಇದೀಯಾ? ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ?' ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಲಕ 'ಅಪ್ಪ ನಾನು ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ತೀರಿಕೊಂಡಂತೆ. ಅಮ್ಮ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡು, ಈಗ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ. ನೀವು ಯಾರು? ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ 'ಕೆ' ಬಂದಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಪೊಲೀಸರ ಬೂಟಿನ ಹಾಗೂ ಸೀಟಿಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕ ಈಗ ಅನುಮಾನ ಹಾಗೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಳನ ಕಡೆ ಹಾಗೂ ಅವನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲದ ಕಡೆ ನೋಡಿ 'ನಿಜ ಹೇಳಿ, ನೀವು ಯಾರು? ಆ ಚೀಲದಲ್ಲೇನಿದೆ?' ಎಂದ. ಆಗ ಕಾಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನೆಂದೂ, ಪೊಲೀಸರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕದ್ದಿರುವ ಹಣ, ಒಡವೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಬಂದವನು ಕಳ್ಳನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಬಾಲಕ ಭಯದಿಂದ ಧರಧರನೆ ನಡುಗತೊಡಗಿದ. ಆಗ ಕಾಳ ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು 'ಹೆದರಬೇಡ. ನಾನು ನಿನ್ನಗೇನೂ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಸಿದು, ಬಾಯಾರಿ, ದಣಿದು ಬಂದ ನನಗೆ

ತಿಂಡಿ, ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ದಣವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬಡತನ ದೂರವಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತೋಗೋ' ಅಂತ ತನ್ನ ಚೀಲವನ್ನು ಬಾಲಕನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಹಣ ನೋಡಿ ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಬಾಲಕ 'ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು, ಕದ್ದ ಹಣದ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಲಿತ ಪಾಠ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕಿದಳೇ ಹೊರತು, ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲಿಲ್ಲ, ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಣ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಳ್ಳತನದ ಹಣ ನನಗೆ ಬೇಡ' ಎಂದ.

ಕಾಳನಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಆತ್ಮಸ್ವೈರ್ಯ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ಬಾಲಕನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯೆನಿಸಿತು. 'ಮಗು, ನೀನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿದೆ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನೀನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತೋರಿಸಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಕಳ್ಳತನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಶರಣಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ. ■